

ΔΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

ΚΑΙ

ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον
ΑΡΙΘΜΟΣ 12ος

Τιμάται εις τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
προστίθενται τὰ ταχυδρομικά.

Κεφαλληνία, 13 Μαρτίου 1860.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

Ἀφοῦ καὶ οὐλαὶ μας ἡ ἐφημερίδες βρῦννε ἀπὸ τὰ ἄθλα τοῦ
χαριτωμένους μας καὶ λιγοδούρητης ἐνδεκάτης Βουλῆς, ἤθελε ἔντε-
πόμασθε νὰ μὴ μπορούμε καὶ μεῖς νὰ προσφέρουμε εἰς τοὺς
ἀναγνώστους μας κανένα δείγμα τοῦ μεγαλοφυχίας καὶ μεγα-
λοσημοσύνης τόσο φωστήρων! Ἐπαρχαγγεῖλαμε λοιπὸν μικροῦ
μῆς φίλου τασὺ Κορφοῦς, νὰ μᾶς συμμάση τὰ περιεργώτερα, καὶ
ἔσα ἐξερῶγανε τὴν προσοχὴ τοῦν ἀλλουῶνε, καὶ νὰ μᾶς τὰ
στείλῃ—γιατὶ τώρα ἔπουνε σαρκωστὴ ἔμπορεῖ καὶ τὰ διαβάζῃ
ὁ Κόσμος, καὶ νὰ δέεται νὰ συχωρεθοῦνε ἡ ἀμαρτίαις τοῦν Βου-
λιασταῶδωνε.

Καὶ πρῶτο, πρῶτο ἔχουμε τὸ ἀκόλουθον:

Ο ΠΑΤΕΡ ΑΡΣΕΝΙΟΣ.

Ἔνα μὲ δεκαπενταριᾶ χρόνοι ὅπου ἔνα ὄνειρο πολὺ περίεργο
ἔφερε στοὺς Κορφοῦς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἕναν περίφημον ἄσκη-
τὴ, τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο. Ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος μὲν εἶβαλε τὸ πο-
δῆρι τοῦ ἀπὸ τῆ βάρκα καὶ ἐπάτησε ἔξω στὴ Σπηλιᾶ, ἐγκαταρίσῃ
τὸν τόπο ὅπου ἔδεῖ στ' ὄνειρό του. Ἀνεμογιάννης καὶ λαός

τὸν ἐπήγαγε μὲ ἀλαλαγμούς εἰς τὸν Ἅϊ Σπυρίδωνα, καὶ ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐγνώρισε τὸν Ἅγιο ὁποῦ τοῦχε μιλήσει στὸν ὕπνον του· ἐγνώρισε τὸ σπῆτι, ἐγνώρισε τὴν κάμαρα, τὰ σκαμνιά, τὰ ταβλίνια, ὅλα τὰ ἐγνώρισε, κί ὡς καὶ στὸ ἄτομο τοῦ Ἀνεμογιάννη ἐγνώρισε, λένε, τὸ ἄτομο ὁποῦ ὁ Ἅϊ Σπυρίδωνας εἶχε διατάξει νὰν τονέ συντροφίῃ καὶ νὰν τονέ πάρη ὑπὸ τὴ σκέπη του. Ἀπὸ τῆ μέρος του, Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης, μόλις εἶδανε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο, ἐδοκιμάσανε μίᾶ συγκίνησι ἀξιοσέβαστη καὶ ἀνεξήγητη ἴσως κί αὐτοὶ εἶχανε ἰδεῖ ὄνειρατα, μὰ κί ἂν δὲν τὰ εἶδανε, μίᾶ κρυφὴ καὶ ἀξιοσέβαστη προαισθησι βέβαια τοῦς ἔλεγε ὅπως τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο τὸν ἔστειλε στοῦς Κορροῦς ἢ χάρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ στερεώσῃ τὴν Ὀρθοδοξία. Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης ἐπήρανε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο ὑπὸ τὴ σκέπη τους καὶ ὑπὸ τὴν προστασία τους· τὸν ἐβγάλανε σερίανι, τὸν ἐτρογυρίσαν ὅλα τὰ σωκάκια, τὸν ἐδείξανε τοῦν πιστῶνε, τοῦ νοικιάσανε σπῆτι, τὸν ἐπολιτογράψανε, τὸν ἐπεριφημήσανε, δὲν ἐπεράσανε πολλαῖς ἡμέραις ὁποῦ τὸν ἀνεγνώρισανε καὶ γιὰ Θεοματουργὸ, ὁποῦ τοῦ δώκανε τὴν ἀδεια καὶ κἀνὴ καὶ Μεγαλόσχημαις, ὅπως κτόλα ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος μὲ τὴ ἀδεια τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, καὶ μὲ τὴ δύναμι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ἔχει κάμει μίᾶ πενηνταριὰ, νᾶχωμε τὴν εὐκὴ του!—Γιὰ νὰ μὴ σὰς πολυλογῶ καὶ σὰς βαραίνω, ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐξακολούθησε νᾶναι ἅγιος καὶ Θεοματουργὸς γιὰ ὀχτῶ δέκα χρόνους· μέσα σ' αὐτοῦς τοῦς ὀχτῶ δέκα χρόνους, ὁ πᾶτερ Ἀρσένιος ἐχάρηκε τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψι τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη· ὅποιος δὲν ἐπίστευε τὴν ἀγιωσύνη καὶ τὰ θαύματα τοῦ πᾶτερ Ἀρσένιου, κατὰ τὴν ἀξιοσέβαστη γνώμη τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ἄπιστος, ἦταν ἄθεος, ἦταν ἀφορετμένος· ἂν ὁ Θεὸς ἤθελ' εὐδοκίησῃ ν' ἀναπάψῃ τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο μέσα σ' αὐτοῦς τοῦς ὀχτῶ δέκα χρόνους τῆς ἀγιωσύνης καὶ τῆς θαυματουργίας του, σήμερα ἤθελ' ἔχομε ἕναν καινούριον ἅγιον θαυματουργὸ τὸ Ὀρθόδοξο Συναξάρι. Μὴ ὁ Θεὸς δὲν ἐθέλησε· ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης εἶχανε, φιλνέται, πολλὰς ἀμαρτίας· σὺν ἐπεράσαν' οἱ ὀχτῶ δέκα χρόνοι, ἐπαράτησε τὸν πᾶτερ Ἀρσένιο

ΠΑΡΑΤΕΙΟΣ
ΜΕΜΟΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥ

νιο ἢ χάρι τοῦ Θεοῦ· σὺν ἐπεράσαν' οἱ ὄχι τὼ δέκα χρόνοι, ἔπαψε ἀπὸ τὸ νᾶναι Θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ὸ ς ὁ πάτερ Ἀρσένιος, ἔπαψε ἀπὸ τὸ νᾶ χαίρεται τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψι τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη· τώρα ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης κηρύττουσι ψεύτη τὸν πάτερ Ἀρσένιο, τὸν κηρύττουσι λαυπλάνο· ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης ἀλησμονῶντες τόσαις εὐτυχίαις καὶ τόσαις ἀγάπαις, ἀλησμονῶντες τὴν ἀξιοσέβαστη ἐκείνη συγκίνησι τῶν ὄχι τὼ δέκα χρόνων, θέλουνε νὰ ἐξορίσουνε τὸν πάτερ Ἀρσένιο ἀπὸ τὸ Κράτος! . . . Μὴ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα, ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης δὲν ἠμποροῦνε νὰ ἐξορίσουνε τὸν πάτερ Ἀρσένιο ἀπὸ τὸ Κράτος, χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς Γερουσίας· ἡ Γερουσία χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Ἀρμοστοῦ· ὁ Ἀρμοστής χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας· Ἀνεμογιάννης καὶ λαὸς καὶ Δεσπότης ζητοῦνε τὴ βοήθεια τῆς Γερουσίας, τοῦ Ἀρμοστοῦ, τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας· Γερουσία, Ἀρμοστής, ὑψηλὴ Ἀστυνομία, εἶναι ἔτοιμοι νὰ εὐχαριστήσουνε καὶ νὰ ξεφορτωθοῦνε τὸν Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ καὶ τὸ Δεσπότη· ὁ πάτερ Ἀρσένιος μ' ὅλη του τὴν πολιτογράφαι, μ' ὅλους τοὺς νόμους, μ' ὅλο τὸ Σύνταγμα, μ' ὅλαις ταῖς ἐγγύησαις, μ' ὅλαις ταῖς ριζοσπαστικαῖς ἀρχαῖς τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Δεσπότη (γιὰ νὰ μὴ μελετήσωμε πάλαι τὴν ἀπερασμένη συγκίνησι καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν ὄχι τὼ δέκα χρόνων), ὁ πάτερ Ἀρσένιος φοβερίζεται καὶ κινδυνεύει νὰ ἐξορισθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος! . . . Ὁ πάτερ Ἀρσένιος στέλνει ἀναφορὰ (x) στὴ Βουλὴ, καὶ χαλεύει τὴ βοήθεια τῆς Βουλῆς, ἐν ὀνόματι τῶν νόμων, ἐν ὀνόματι τοῦ Συντάγματος, ἐν ὀνόματι τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας· ὁ πάτερ Ἀρσένιος ἐκθέτει στὴν ἀναφορὰ του ἕνα ἕνα ὅλα του τὰ δίκαια, καὶ ρωτᾷει κ' ἀπόξ' ἀπόξω γιατί ἀφοῦ μιὰ φορὰ ὁ Ἀνεμογιάννης, ὁ λαὸς καὶ ὁ Δεσπότης, τὸν ἀνεγνωρίζανε γιὰ Θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ὸ ς, νὰ μὴ θέλουνε νὰν τὸν ἀναγνωρίσουνε καὶ τώρα. Ἐρχεται ἡ ἀναφορὰ στὴ Βουλὴ, ἀρχίζει ὁ Γραμματεὺς τὴν ἀνάγνωσι, καὶ ὁ βουλευτὴς Κ. Φίλιππας σὺν ἀντικέρτει· κατὰ τὴν μικρὰ καὶ μὲν, μὲν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΤΕΛΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

(α) Διὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν καταχωρίσωμεν.

έντιμη και αξιοσέβαστη γνώμη του Κ. Φίλιππα, ή οποία για τιμή του και για τιμή της Ἀποθήκης μας ἐπέρασε και εἰς Πέτριχικά, ή Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλή της Ἐπανήσου δέν πρέπει μήτε νά καταδεχθῆ νά διαβάσῃ τήν ἀναφορά του πάτερ Ἀρσένιου, για τὸ σεβας ὅπου ή Βουλή χρωστᾶται στον Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ και τὸ Δεσπότη ή Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλή της Ἐπτανήσου συμφωνεῖ πληρέστατα μέ τή μικρή και μένι μά Ἐντιμη και αξιοσέβαστη γνώμη του Κ. Φίλιππα, και ὁ Πρόεδρος ὑπογράφεται νά ἐμποδίσῃ τήν ἀνάγνωσι· παραγγέλνει νά τινε διαβάσουνε κρυφά μοναχοί τους οἱ Βουλευται, και ἀναβάλει τή συζήτησι για τήν ἄλλη Συνεδρίασι. — Στήν ἄλλη Συνεδρίασι ή Βουλή ἀπεφάνθη·

Ἐπειδὴ ὀυποφαινόμενος Ἀσκητὴς εχ — Θαυματουργός, ἐπαψε ἀπὸ τὸ νᾶναι Θαυματουργός και νά ὤφελῆ τὸ Κράτος και τὴ Χριστιανωσύνη κᾶνωνας Μεγαλόσχηματες και ἄλλα θαύματα, και ἐπειδὴ ἐπαψε ἀπὸ τὸ νά χαίρετε τήν ὑπόληψι του Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ και τοῦ Δεσπότη, για τοῦτο ή ή Ὁρθόδοξη ἑνδεκάτη Βουλή της Ἐπτανήσου, ή οποία αἰσθάνεται ὅλο τὸ σεβας και τήν ὑπόληψι για τὸν Ἀνεμογιάννη, τὸ λαὸ και τὸ Δεσπότη, ἀποφασίζει νά διωχθῆ ὁ Ἀσκητὴς εχ — Θαυματουργός ἀπὸ τὸ Κράτος !...

Κατὰ συνέπειαν, ή Βουλή παραγγέλνει και τὸ λείι μιὰ φορὰ για πάντα.

Ὅπου ὅσοι ξένοι Ἀσκητάδες και Καλογέροι Θαυματουργοί, εἴτε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος εἴτε ἀπ' ὅπου κι' ἂν ᾦναι, ὅπου ἐλάθανε ἀπὸ τὸ Θεὸ τὴ δύναμη νά κάνουνε Μεγαλόσχηματες και ἄλλα θαύματα, θέλουνε νᾶρθουνε στήν Ἐπτανήσο, εἶναι ἐλεύθεροι νᾶρθουνε, και θέλει πολιτογράφωνται, και θέλει χαίρωνται ὀλα τὰ προνόμια και ὀλα τὰ δικαιώματα ὅπου χαίρωνται οἱ ἰθαγενεῖς Ἐπτανήσιοι κι' ὅπου διορίζουνε οἱ νόμοι και τὸ Σύνταγμα· ὅπου αὐτὰ τὰ προνόμια και τὰ δικαιώματα και ή πολιτογράφησι θέλει ἔχουνε κάθε κῆρος και κάθε δύναμι ὅσο πού αὐτοί οἱ Ἀσκητάδες και Καλογέροι ἐξοκολουθοῦνε νά ᾦναι Θαυματουργοί και νά χαίρωνται τήν ὑπόληψι του Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ και τοῦ Δεσπότη ὅπου ὀθιαν ἔρωτες Ἀσκητάδες αὐτεῖ και οἱ Καλογέροι πάψουνε ἀπὸ τὸ νά ᾦναι Θαυμα-

ΙΑΚΟΒΙΤΣΙΝΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΕΥΡΗΘΕΝ

του γοῖ, ἀπὸ τὸ νὰ ὠφελοῦνε τὸ Κράτος καὶ τὴ Χριστιανώ-
συνὴ κάνοντας Μεγαλόσχημεις καὶ ἄλλα Θάματα, ἀπὸ
τὸ νὰ χαίρωνται τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀνεμογιάννη, τοῦ λαοῦ καὶ
τοῦ Δεσπότη, ἢ φιλελεύθερος καὶ Ὁρθόδοξον Ἐνδεκάτη Βουλὴ
τῆς Ἑπτανήσου, ἢ ὁποῖα αἰσθάνεται ὄλο τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπό-
ληψιν γιὰ τὰ Θαύματα, τὸ Δεσπότη, τὸ λαὸ καὶ τὸν Ἀνεμογι-
άννη, τοὺς ἐξορίζει ἀπὸ τὸ Κράτος!...

ΤΟ ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Πάτερ ἡμῶν, (ὅπου κι' ἂν ᾔται εἶν' ὄλο τὸ ἴδιον) ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, εὐθέτω ἡ βασιλεῖά σου ὡς ἐν Οὐρανῷ, κι' ἐν τῇ
Βουλῇ. Τὸν μισθὸν ἡμῶν τῶν 40 διστήλων δός ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἀφες ἡμῖν τὴ δουλειά τοῦ Μισθολογίου, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφέ-
μεν τῷ Λιθαδᾶ καὶ λοιποῖς, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς τὴν
Ἀποθήκην τοῦ Διαβόλου, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ Κα-
μουταίου. Ἀμήν.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ.

Ἀγωνύμως μᾶς ἐστάλη πρὸς ἀποθήκευσιν τὸ
ἐπόμενον:

Συμπατριώταις!

Πολλοὶ ἐλαμπασθήκανε πού μ' εἶδανε νὰ ἔβγω σὺν Ἐγγώριος
Σύμβουλος—πολλοὶ ἐμουρμουρίζανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐγελάσανε
—οἱ στερνοὶ μοῦ φαίνεται πῶς ἔχουνε περισσότερο δίκον ἀπ' ὅ-
λους, καὶ εἰς τοὺς στερνοὺς τούτους ἔχω σκοπὸ νὰ ἀπαντήσω
ρίχνοντάς τους τὸ παρὸν μου πρόγραμμα στὰ μούτρα! Νὰ σὰς
περιγράψω τὴ ζωὴ μου, συμπατριώταις, μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε
κόπος χαμένος, ὁ τόπος μας εἶνε τόσο μικρὸς ὅπου καθένας,
χωρὶς νὰ τὸ θέλει, σκοντάβει τῆ κακομοιραῖς τ' ἄλλουνοῦ.
Ποῖος εἰμὺν ἄλλο τὸ ξέρετε, ποῖος εἰμαι τὸ βλέπετε! Δὲν
ἔχω χρῆσιν νὰ κάμω τὸν Πανηγυρικὸν μου! ἐκείνο ὅπως πρὸ οὐ
εἰσαθε ὑποχρεωμένοι νὰ ξέρετε εἶναι τὸ τί μ' ἔκαμε νὰ ζήμω-

ΛΑΚΟΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

τρίσω, μὲ τέτοια φουρτούνα, στὸ πέλαγο τῆς ὑποψηφιοτή-
 τος, χωρὶς νὰ θυμηθῶ τὸ ἐδῶ καράβια πνίγουνται
 καὶ σεῖς βαρκοῦλαις τί γυρεύεται; — Ἐδῶ καὶ
 μέραις ὁ Θεὸς εἶχε ξημερώσει τὴν πουλιὰ τρομερὴ μέρα ποῦ νὰ
 θυμῶμε (καὶ εἶμαι 70 χρονῶνε!) Ἕνας αἶρας, μιά βροχὴ μί-
 χιονιὰ ὅπου ἐπάγανε τὸ μιὰλὸ τοῦ κουκάλου! Ἄν σὰς πῶ πῶς
 περισσότερο ἀπ' ὅλους αἰσθανόμουνα τὴ κακοκαιρίαν δὲν τὸ λέω,
 Συμπατριῶταις, γιὰ νὰ σὰς συγκινήσω ὄχι! ξέρω ὅπως ἕνας ὅπου,
 γιὰ τὸ κακὸ τοῦ κεφάλι, τουρτουρίζει στὴν ἄκρα μίκνου καφενείου,
 δὲν ἔχει τὸ παραμικρὸ δικαίωμα στὴν εὐσπλαγχνία τοῦ καλο-
 ενδυμένου. καὶ χαρᾶς τονε ἂν μπορῆ νὰ ξεφεύγῃ καὶ τὴν ἀγα-
 νάκτησί τους! Ἐβρίξα ὀλόγηρα τὰ πονεμένα μου βλέμματα καὶ
 ξανοίγοντας μίαν δεκαριὰ πούτανε καθισμένοι σ' ἕνα ταβλι κ'
 ἐπαίζανε, ἐπῆρα ἕνα σκαμνὶ καὶ τοὺς ἐπλησίασα γιὰ νὰ ζεσταθῶ
 καὶ νὰ ξεδόσω (ὠϊμένανει) μὲ τὸ παιγνίδι. Πολλῶνε θὰ σὰς πα-
 ραξοφανεὶ νὰ πλησιάζω ἀκόμα παιγνίδια! μὰ τί νὰ σὰς πῶ, τὸ
 παιγνίδι ἐστάθηκε πάντα ἡ ἀδυναμία μου, μὲ—στοίχισε πάρα
 πολλὰ γιὰ νὰ τ' ἀρνηθῶ ποτέ. Οἱ γονεοὶ ἀγμποῦνε πάντα καὶ
 περισσότερο τὰ παιδιὰ ποῦ τοὺς ἐστοίχισανε πίκραις καὶ δά-
 κρυα! — Οἱ ἀδύνατοι ἄντρες, τῆς γυναικας ποῦ καθημερινὰ τοὺς
 ἀπατοῦνε. Οἱ ἀπόμαχοὶ κάνουνε φυλακτὰ τῆς μπάλαις ὅπου
 βγάνουν μεσαθέτους, καὶ ὅπου λίγο ἔλειψε νὰν τοὺς στείλουν εἰς
 ἄλλη ζωὴ. — Ἐγὼ λατρεύω τὰ χαριτὰ ποῦ μαφανίσανει! — Εἶμουνα
 λοιπὸν ὅλος προσεκτικὸς εἰς τὸ παιγνίδι, καὶ ἔδινα καὶ κάπου
 κάπου τὴ συμβουλή μου ἐκείνωνε πο' παίζωνε, ὄντες ἄκουσα πῶς
 κάποιος μ' ἐτράβαι ἀπὸ τὴν ὀμπρέλλα, γυρίζω καὶ βλέπω τὸ
 φίλο μου Κ. — Καλημέρα τοῦ κἀνω, σανάθελα νὰν τοῦ πῶ—ἄσε
 με ἡσυχόνει! — Μὰ ἐκεῖὸς σκύφτει καὶ μοῦ λέει στὸ αὐτί. — Ἦ-
 θελα κἀνὶ νὰ σοῦ πῶ. — Ὅριζε, τοῦ λέω σὰ μισοτιζιτισμένος. —
 Πάμε ἴσια ὄζου — Ὅρισέ μου ἔδεπα γιὰτί σοῦ βεβαιῶνω πῶς
 βαρένομαι νὰ ἔξγω ὄζου. (ἐντρεπόμενα νὰν τοῦ πῶ πῶς κρινῶν!)
 — Πάμε μίαν στιγμὴ καλότυχε. — Στενοχωρημένος ἀσπικόθηκα καὶ
 τὸν ἀκλόουθησα — Ὅντες ἐβγήκαμε ὁ φίλος μου Κ. μὲ πέρνει ἀ μ-
 πρὰ τ ζ ο, πρῶμα ὅπου δὲ μοῦ τοῦκάνει παρακάθι ὅπουνε
 ἐκλογαῖς, καὶ μοῦ λέει: — Σὲ κἀ ποθαῖς ἡμέραις ἐγὼ σὺμ τὴν ἐκ-
 λογαῖς τοῦν Συμβούλωνε — Οὐμ, κἀνω, ἐκκατάλαθα (ἐπειδὴ ἐπ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΝΩΝ

χάσθηκα ὅπως ὁ φίλος μου μ' ἔπερνε ἀπὸ κοντὰ γιὰ νὰ μὴ κα-
παρῆρῃ τὴν ψῆφον) Ἐγὼ φίλε μου, τοῦ κἄνω μὲ τρόπο τραγικο-
κωμικὸ, ἀποφάσισ νὰ ἀποτραβηχθῶ ἀπὸ τὰ πολιτικά, καὶ δὲ
θέλω νὰ πάρω κανένα μέρος! — Δὲ μὲ καταλαβαίνεις ἄσπεμ νὰ
μηλήσω χωρὶς νὰ μὲ ἀντισκόφτης καὶ ἐπειτα μὴ ἀποκρένεσαι,
ἤθελα λοιπὸν νὰ σοῦ πῶ ὅπως σὲ λίγαις ἡμέραις ἔχομε τὴν
ἐκλογαίς, καὶ ὅπως ἔκανες καλὰ νὰ νὰ συντρέξῃς. — Νὰ συντρέξω!
φωναίω ζεχασμένοι, σὰ νᾶθελα μὴ ποῦνε ὅπως ἡ τράπουλα ἔχει
62 χαρτιὰ ἢ ὅπως εἶνε 4 φαντεσπάθιδες, νὰ συντρέξω! — Μάλιστα,
μάλιστα νὰ συντρέξῃς καὶ μὲ τὴν πεπειθῆσαι πῶς θὰ μείνεις! καὶ
γιατὶ ὄχι, στὸ θεῖόν σου; ὁ Νόμος σὲ ἀναγνωρίζει ἐκλόγιμον,
γιατὶ θέλεις οἱ συμπατριῶταις σου νὰ μὴ σεβαστοῦνε τὸ Νόμο;
Γιατὶ εἶσαι γέροντας; μὰ μὴ φαίνεται πῶς θὰ κάμεις ἔτι πολὺ
καλλήτερον φυγοῦρα, σὰν Ἐγγώριος Γερουσιαστής, παρὰ κάτι παι-
δάρια ὁποῦνε σχεδὸν ἀγένεαγα! — Εἶσαι ὁ πούλιον φτωχὸς ἀπ'
ἔσους; παρῆρσιάζονται, καὶ τοῦτο εἶνε ἓνα προτέρημα ποῦ ἀν
εἶνε δικαιοσύνη, θὰ σὲ κάμει νὰ πάρῃς τὴν πρώτη ψηφοφορία. —
Ἐχάλις ηκες στὸ παιγνίδι. — Ἡ τύχη λοιπὸν σοῦ χρωσθεῖ μίαν ἀν-
ταμοιβή, καὶ ποῖος ἠξέρει μήπως φυλάει νὰ σοῦν τὴν κάμη στὸ
παιγνίδι τῆ ἐκλογῆς, στὸ λότο τῆ ψηφοφορίας! ἢ ἡ τύχη
εἶνε θυληκιά καὶ ἐπομένως ἔχει μεγάλα κ α π ρ ῖ τ ζ ι α! —
Δὲν ἔχεις κόμμα θὰ μὴ πεις ἴσως, τὸ κόμμα τοῦν φαλιδονε
πέσμου τὸ ἀλησμόνητες; Εἶνε τὸ κόμμα τὸ μεγαλύτερο, τὸ συμ-
παθέστερο, καὶ ποῦ παρατταίνεις τόσο καλὰ ὅπου σοῦ φαίνεται καὶ
εἶσαι ἢ ἐσάρχωναι τῆ ἰδέας του, καὶ φοβάταις; λὲς πῶς ὅλοι οἱ
συνάδελφοι δὲν θὰ σὲ βοηθήσουν; — Ὅσο γιὰ ἱκανότητα, ξέρεις
καλλήτερά μου, πῶς εἶνε ἓνα λ ο ὕ σ ο ὅπως δι' ὄλου περιττὸ ὁ-
ποῦ δὲ ζητιέται οὔτε σιὰ ἐπαγγέλματα! . .

Ὁ φίλος μου ἐμίλιε μὲ τόση ζέση καὶ τόσα καλὰ ὅπου μὲ
ἐκατάπεισε· ἐλπίζω συμπατριῶταις πῶς καὶ σεῖς θαντοῦ δόσετε
δίκην Ἀμὴν! Ἄ μὲ κάμετε νὰ μείνῃ θέλει σὰς κάμω τὴν εὐ-
χαριστήριόν μου; Ὡς τόσω καλαῖς ἀντάμωσες εἰς τὴν μποῦλα
τῆ κἀλπης.

Κεφαλληνία τῆ 12 Μαρτίου 1860.

Ἐνὰς ὅπου ἔχει χροιά νὰ γέννη
Ἐγγ. Σύμβουλος.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΠΑΡΕΓΝΗΜΕΟΥΡΙΟΥ

ΤΩΡΑ ΟΠΟΥΝΕ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

(Συνέχεια.)

Ύβρεις Ἐμπόροι ἴσια μετράτε,
Λίγο ἂν μπόρῃτε κερδοσκοπάτε,
Στὰ μισὰ κέρδη φχαριστηθῆτε,
Μὴ στὴν ψυχὴ σας, μὴν παραχθῶντε!
Καὶ ὅσοι ἔχετε ἐλαστικότητα
Εἰς τὴ συνείδησι μπόρει καλώτατα
Νὰν τὴ βαστάτε στενὴ στενή,
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Ὅσοι δανείζετε μὲ χοντρὸ τόκο!
Ἄν ἀγαπάτε τὴ Θεοτόκο,
Φχαριστηθῆτε εἰς τὸ μισὸ
Ἄφ' ὅσα πέρνετε τὰ ἑκατὸ
Ἄσσετε τώρα τὰ τοκολόγια
Καὶ λογαριάζετε μὲ κομπολόγια
Ζήσετε κάνε σὰ Χριστιανοὶ
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Καὶ σεῖς Παπάδες χαϊρόσαστ' ὅλοι,
Ποῦθεν ἀγίαση τὸ Ἄργοςτόλι,
Καὶ ὁποῦ τόσας ψυχὰς χαμένας
Θὲ νὰ βρῆθῶνε μετανομένας
Στὴν ἀγκαλιά σας τὴν Εὐλοπιμένη,
Π' ὅτι κί' ἂν πρίση σφυκτὰ βασταίνει!
Πλὴν μὴ σκοτώσετε μόσχοι οὐτ' ἄρνι
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

Ὡ φιλακόλουθαις καλαῖς γρηοῦλαις,
Τρέξετε τώρα τρέξετε οὔλαις,
Ὅσο θελήσετε στὴν Ἐκκλησιά σας,
Νὰ μουρμουρίζετε τὰ πατερμά σας
Καλὸ πηχάδειγμα δόστε τῇ νιᾷς
Π' ἄλισμονᾶνε τῇ προσευχαῖς
Ὡ ἡ ψυχούλαι σας ἔχουν γιορτὴ
Τώρα ὁποῦνε Σαρακοστή!

ΚΛΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΕΒΛΙΓΗΣ.